

ומה הגונים שהתגלו? אוטם של אל שדי, שהם גונים של מראה עליון (מראה של גוים עלויים), ואלו נראים. והגונים של מעלה נספרים שלא נראים, לא עמד איש עליהם פרט למשה. ועל זה כתוב ושמי ה' לא נודעתי להם, לא התגלותי להם בגונים עליונים. ואם אמר שהאהובת הפניו אוטם - אלא הם הפניו אוטם מותך אלו

שהתגלו.

בתוכם (ניאליט) והmeshפְּלים יזהרו בזיהר הרקיע ומצדיקי הרים בכוכבים לעולם ועד. ומהשכלים יזהרו, מי הם המשכלים? אלא זהו אותו המשכלים? שלא יכולם בני אדם לדבר בפה, ולאלה קוראים משכלים. יזהרו בזיהר הרקיע. מי זהה הוא הרקיע? זהו הרקיע של משה, שעומדת במציאות, והזיהר שלו הוא נסתר ולא התגלה מהגון שלו, עוזר על אותו רקיע שלא מאייר שנראים בו הגונים, ואוטם גונים, אף על פי שענאים בו, לא זוחרים כמו זהר, משומם שהם גונים סתומים.

בא ראה, ארבעה אורות הם, שלשה מהם נספרים, ואחד שהתגלה. אור שמאיר. אור שזורה. והם והוא מאיר פורה השמים בטהר. אור של ארבען, שנטול כל החומות. אור שלא מאיר מספקל לאלה ונוטל אוטם, ונראים אוטם הפאות

בו בעששית נגד המשם. ואלה ושלשה שאמרנו נספרים ועומדים על זה שהתגלה, וסוד זה העין. בא ראה, בעין יש שלשה גונים שהתגלו רשותם בו, וכולם לא זוחרים, משומם שעומדים באור שלא מאיר.

ומאן גונין דתגלין. איןון דאל שדי, דיןון גונין דחיזו עלאה (נ"א חייו דגוניין עלאיו) ואלון אתחזין. וגונין דלעילא, סתימין דלא אתחזין, לא קאים איניש עלייהו, בר ממשה. ועל דא כתיב, ישמי יי' לא נודעתי להם, לא אתחזית לון בגונין עלאין. וαι תימא, דאבחן לא הו ידע בהו. אלא הו ידע, מגו אינון דתגלין.

בתיב (דניאל י"ב) והmeshפְּלים יזהרו בזיהר הרקיע ומצידי כי הרים ככוכבים לעולם ועד. והmeshפְּלים יזהרו, מאן אינון משכלים. אלא דא הוא, ההוא חכם דיסתכל מגרמיה מלין, דלא יכליין בני נשא למילא בפומא, ואלון אקרין משכלים. יזהרו בזיהר הרקיע, מאן (ויה) הוא הרקיע. דא הוא רקייע דמשה, דקיעמא באמצעיתא, והאי זיהר דיליה, איהו סתים, ולא אתחזילא מגון דיליה קיימא על ההיא רקייעא דלא נהייר, דאתחזין ביה גונין, ואינון גונין אף על גב דאתחזין ביה, לא זיהרי בזיהר בגין דיןון גונין סתימין.

הא חי, ארבע נהורין אינון. תלת מניאיהו סתימין, חד דתגלילא: נהורא דנהיר. נהורא דזיהרא. (איינו) ואיהו נהייר בזיהרו דשמיא ברכיו. נהורא דארגונא, דנטיל כל נהורין. נהורא דלא נהייר אסתכל לגבי אלין, ונטיל לון. ואתחזין אינון נהורין ביה, בעששיתא, לךבל שם שא.

ואלון תלת דין אמרן, סתימין וקיימין על האי (דף ב"ג ע"ב) דתגלילא. ורקא דא עינא. בא חי, בעינא אית תלת גונין, דתגלילין רשיימין ביה, וכלהו לא מזדהרי, בגין דקיעמי בו, וכולם לא זוחרים, משומם שעומדים באור שלא מאיר.